



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 31. Supplex libellus a Perronio, & Offato Pontifici porrectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Secul. XVI.
A. C. 1595.

Sacrificium in omnibus locis, ubi abolitum erat, restaurandum omnem impenderet operam, simulque nulli labori parceret, ut bona ecclesiastica erepta ipsis restituerentur. Ad hæc Pontifex maximam animi sui lætitiâ testatus ab illo temporis momento se ad cuncta Regis vota maxime propensum exhibebat.

§. XXX.

Secreta monita Regi per Ossatum a Pontifice suggesta.

Avil. l. c.
Lettr. p. 327.

Eapropter Papa Ossato injungebat, ut Henrico Borbonio significaret, quod ad decidendum hoc negotium tuto alios Ministros Romam ablegare posset. Igitur Rex hujus causæ curam Jacobo Davidi Perronio commisit, dato negotio, ut junctis viribus cum Ossato concurreret, atque cuncta Regis utilitatem concernentia mutuo consilio procurarent.

§. XXXI.

Supplex libellus a Perronio, & Ossato Pontifici porrectus.

Thuan. &
Avil. l. c.
Lettr. 28.
D. Ossat.
t. I. Sect. 28.

Postquam Perronius die duodecima Julii Romam venerat, unacum Ossato sequentem libellum supplicem summo Pontifici porrigebat:

„Bea-

Beatissime Pater.

Sæcul. XVI.
A. C. 1595.

„Nos Jacobus David Perronius Regii
 „Senatus Consiliarius, ejusque supre-
 „mus Eleemosynarius, necnon Arnal-
 „dus Offatus Varrennæ in Rhodanensi
 „Diœcesi Decanus Regis Procuratores
 „ad id specialiter nominati nomine, &
 „auctoritate Henrici IV. Franciæ, ac
 „Navarræ Regis vestræ Sanctitati hu-
 „militer exponimus, hunc Regem Prin-
 „cipem nostrum, cum aliquot abhinc
 „annis aspirante Dei gratia de recon-
 „ciliatione cum Catholica Apostolica
 „Romana Ecclesia serio cogitaret, om-
 „nes rationes inivisse, quibus accedente
 „sanctæ Sedis auctoritate ad unionem
 „Ecclesiæ admitti posset: hinc ob id
 „ad Sixtum V. Henricus Franciscum
 „Lucemburgicum legabat, & postea ab
 „initio vestri Pontificatus cum octode-
 „cim mensium spatio de controversis in-
 „ter Catholicos, & hæreticos capiti-
 „bus per otium melius edoctus fuisset,
 „Cardinalem Gondium, & cum eo Pi-
 „sani Marchionem Romam decrevit,
 „qui vestram Sanctitatem rogarent, ut
 „pro sua pietate, & auctoritate ratio-
 „nem præscriberet, quam in eo nego-
 „tio sequi deberet: cum vero vestra
 „Sanctitas eum sua gratia minime di-
 „gnum censuisset, ipse in continuis belli
 „periculis versatus, & a percussoribus,
 „qui

Lett. 29.
pag. 460.
Lett. 30.
pag. 462.

Hist. Ecclesiast. Tom. LI.

Li

„qui

Sæcul. XVI

A.C. 1595.

„qui quotidie vitæ ejus insidiantur, me-
 „rito sibi metuens, ut pio desiderio suo
 „satisfaceret, ad Episcopos Franciæ se
 „contulit: illi vero aliquot adhibitis
 „magni nominis Theologis, cum eum
 „abunde in Catholicæ, Apostolicæ, Ro-
 „manæ Ecclesiæ fide instructum judica-
 „rent, ritu, & modo in re tali usurpari
 „solitis supplicem ad errorum præteri-
 „torum ejectionem, & fidei suæ pro-
 „fessionem, quam inviolabilem se ser-
 „vaturum promisit, admiserunt, & per
 „unum ex Episcopis ex aliorum confi-
 „lio, coram ipsis, a censuris, & ex-
 „communicatione, quas ob errores
 „illos incurrerat, absolverunt, addita
 „ab iisdem Episcopis cautione, ut Rex
 „Oratores ad suam Sanctitatem mitte-
 „ret, qui rogarent, ut id, quod extre-
 „ma necessitate urgente factum esset,
 „ratum habere dignaretur. Rex, ut
 „sine mora Episcoporum decreto satis-
 „fieret, cum ipse ire non posset ad Pon-
 „tificem, quem pro supremo Ecclesiæ
 „pastore agnoscit, Nivernium Ducem
 „cum Cœnomanensi Episcopo, aliis-
 „que Præsulibus ablegavit, ut per eum
 „a vestra Sanctitate petitæ gratiæ be-
 „neficium impetraret: quamquam vero
 „non eam consolationem, quam spera-
 „verat, ex ea legatione ceperit, non
 „tamen de paterna bonitate vestræ San-
 „ctita-

Sæcul. XVI.
A.C 1595.

„ctitatis diffidere voluit, sed denuo per
 „nos ad pedes vestræ Sanctitatis pro-
 „stratos per viscera Domini Nostri Jesu
 „Christi supplicat, ut benedictionem
 „suam, & supremam a censuris, in quas
 „ob errores incurrit, absolutionem ad
 „majorem ipsius animi, & universi Re-
 „gni Francici securitatem, & tranquil-
 „litem, necnon ad ejusdem cum sancta
 „Sede reconciliationem impertiri di-
 „gnetur, nos vero pro Rege spondemus,
 „ipsum sanctæ Sedis, & sanctæ Matris
 „Ecclesiæ mandatis ritu, & modo in
 „tali re usurpari solitis staturum: præ-
 „terea rogamus, ut Sanctitas vestra
 „ponderare velit, quod septennio ab-
 „hinc summa in Ecclesia Gallicana ob
 „complures vacantes Episcopatum,
 „Cœnobiorum, & Ecclesiarum Sedes
 „vastitas illata fuerit, ac Magistratus
 „in sacrum ordinem potestatem insoli-
 „tam quotidie usurpet, bonaque eccle-
 „siastica belli vi in profanos usus con-
 „vertantur, ac dissipentur, necnon om-
 „nis sacra disciplina corrumpatur, ac
 „tetrissima scissura cum certo tot ani-
 „marum exitio paulatim invehatur,
 „quarum rerum commiseratione, ut
 „tangatur Sanctitas vestra, rogamus,
 „quatenus per illam, quam suppliciter
 „petimus, absolutionem, ac Christia-
 „nissimæ coronæ cum sancta Sede re-

Sæcul. XVI.
A.C. 1595.

„conciliationem tot malis in Ecclesia,
 „& per totum Christianum orbem gra-
 „fantibus finem imponere dignetur:
 „enimvero tantæ calamitates non modo
 „pium, ac clementem Patrem, Vica-
 „rium Christi Domini, qui pretioso fan-
 „guine suo gregem suum redemit, ad
 „pietatem, & commiserationem com-
 „movere debent, sed etiam omnes alios,
 „in quibus vel minimus est Christianæ
 „vitæ, vel humanitatis sensus, præci-
 „pue cum adversus tot mala, tam-
 „que manifestum Religionis Christianæ
 „exitium, & tot animarum damnatio-
 „nem nullum aliud superfit remedium,
 „quam illa absolutio, a nobis petita,
 „necnon Regis Christianissimi reconci-
 „liatio cum Sede Apostolica, ex qua
 „proxime profluit ipsa Beatitudinis ve-
 „stræ auctoritas in hoc Regno stabi-
 „lienda, ac legitimorum in Ecclesiis
 „Præfulum nominatio, Sacerdotum, &
 „Parochorum inauguratio, tot tumul-
 „tuum finis, divini Officii restauratio,
 „necnon Religionis, Ordinis, & di-
 „sciplinæ ecclesiasticæ reparatio præ-
 „ter tot animarum salutem: insuper
 „præter splendoris, potentiae, & glo-
 „riæ augmentum, quod exinde Sedis
 „Apostolicæ accrescit, Sanctitas vestra
 „opportunitatem Principes Christianos ad
 „unionem revocandi occasionem nan-
 „cisce-

„ciscetur, simulque sublimissimum, ac Sæcul. XVI.
 „summopere salutare, tantoque Pon- A.C. 1595.
 „tificæ dignum opus pro totius Chri-
 „stianæ Reipublicæ salute aggredietur,
 „poteritque omni tempore, omnique
 „occasione amplissima auxilia tam sa-
 „cra, quam profana, quo majora ab hoc
 „Christianissimo, addictissimoque Regno
 „vel unquam sacra Sedes recepit, sibi
 „polliceri., Hunc libellum supplicem
 summus Pontifex lubenti admodum
 animo excepit, utrique Procuratori
 respondens, se rem maturius ponde-
 raturum, ac postea illos accersiturum.

§. XXXII.

*Papa Regem absolvere firmiter
 statuens.*

Evoluto exiguo temporis spatio Pon-
 tifex hac super re cum Seraphino
 Rotæ Auditore conferens, illum urge-
 bat, ut mentem suam desuper aperi-
 ret: porro hic submissa libertate re-
 spondit: „Beatissime Pater, indulgeas
 „mihi, ut tibi in memoriam revocem,
 „quod Clemens VII. per nimium Ca-
 „rolo V. Imperatori complacendi stu-
 „dium Angliam amiserit: Clemens
 „vero octavus Franciæ Regnum perdet,
 „si Philippo II. complacere perget.,
 Enimvero Hispaniæ Rex continuo Pa-
 pam stimulabat, ne Franciæ Regis voto

*Avil. 8
 Thu l. c.
 Lettre 30
 D' Ofsat
 pag. 463.*

li 3 annue-